

РЕШЕНИЕ

№ 17614

гр. София, 11.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.04.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Калин Куманов

Стоян Тонев

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **3336** по описа за **2026** година докладвано от съдия Камелия Серафимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото касационно производство е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Министър на Земеделието и храните срещу Решение №1664/08.04.2024 година, постановено по н.а.х.д.№15293/2023 година по описа на СРС-100 състав, отменящо Наказателно постановление №405/29.09.2023 година на Заместник – министър на земеделието и храните, с което същият наложил на „ Бобал Бояджиев“ ООД на основание чл.44,ал.2 и чл.41,ал.3 вр. с ал.1,т.2 от Закона за опазване на земеделските земи имуществена санкция в размер на 1000 лева за извършено нарушение на чл.2,ал.3, вр с ал. 1 и ал.2 от ЗОЗЗ и чл.3,ал.2 от ППЗОЗЗ.

Развитите в жалбата оплаквания са за неправилност на обжалваното съдебно решение. Твърди се, че неправилно СРС е отменил наказателното постановление,като нарушението е доказано по несъмнен начин и участието на нарушителя в него. Наред с това се сочи, че съдът неправилно е приложил материалния закон. Иска се отмяна на Решението и потвърждаване на наказателното постановление.

В съдебно заседание, касаторът- Министър на земеделието и храните редовно и своевременно призован, не изпраща представител, но от процесуалния представител на същия е постъпила молба с изразено становище по съществуващото на спора и заявява претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по касация- „ Бобал Бояджиев“ООД редовно и своевременно призован, се

представява от адвокат К., редовно упълномощена, която оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена.

Представителят на СГП-прокурор Д. изразява становище за неоснователност на жалбата. Административен съд София-град, след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и изразените становища на страните, прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява основателна, но по съображения, различни от сочените в нея.

СРС е постановил решението си при допуснато нарушение на съдопроизводствените правила в посока не събиране на доказателства за компетентността на актосъставителя и направено възражение от страна на адвокат К. в съдебно заседание, проведено на 08.02.2024 година, в което е даден ход на делото по същество – в посока, че от представените по делото доказателства по никакъв начин не се установява компетентността на актосъставителя да съставя АУАН и това е процесуален пропуск и следва да се отбележи. Наред с това и по отношение компетентността на издателя на Наказателното постановление СРС не е събрал доказателства в тази насока, като Заповедта за оправомощаване от Министър на земеделието и храните на Заместник – министър на земеделието и храните да бъде административно-наказващ орган е представена едва с подаването на касационната жалба и оставянето и без движение от страна на СРС.

В чл. 44, ал. 1 от ЗОЗЗ е посочено, че нарушението се установява с акт на длъжностни лица, определени от министъра на земеделието и храните, а в случаите на нарушения за земи от общинския поземлен фонд, както и в случаите по чл. 41а, ал. 1 - от длъжностни лица, определени от кмета на общината."

В случая, действително е налице първата хипотеза, при която актосъставителя следва да е оправомощен от Министъра на земеделието и храните, доколкото правната квалификация на процесното нарушение е извън кръга на изрично посочените хипотези, при които тези лица се определят от кмета на съответната община.

С обжалваното решение СРС е приел, че АУАН е издаден от компетентен орган, но не съдържа посочените в чл.42 от ЗАНН реквизити, като не е обсъдил в решението си дали е налице компетентност на актосъставителя да състави акт от процесната категория, съгласно указаното в чл. 44, ал. 1, предл.1-во от ЗОЗЗ и при положение, че е било налице изрично възражение от страна на адвокат К. в последното съдебно заседание и за установяването му е следвало да се изиска и приложи по делото такова доказателство, независимо, че АНО има тежест да докаже законосъобразността на издаденото НП, респективно на съставения АУАН, на който същото се основава. В противен случай, обективно е невъзможно да се провери наличието на такава компетентност, след като същата не произтича пряко от закона и не зависи от посочената длъжност на актосъставителя, а следва да е налице изрично оправомощаване от Министъра на земеделието и храните, след като той е издал наказателното постановление. Съгласно принципа на служебното начало и задължението да установи обективната истина, съдът е следвало изрично да даде указания на АНО за ангажиране на съответните доказателства и при наличието на изрични възражения, което е съществено нарушение на съдопроизводствените правила и преподставя отмяна на решението и връщане на делото за ново разглеждане от друг съдебен състав, при което следва да се съберат доказателства за компетентността на актосъставителя и дали същият е бил надлежно оправомощен да съставя АУАН, да се отговори на всеки един довод в жалбата и едва тогава да се постановява съдебен акт. При новото разглеждане на делото СРС следва да се произнесе и по разниските в касационното производство по аргумент от нормата на

чл.226,ал.3 АПК.

Воден от гореизложеното и на основание чл.221,ал.2 АПК,Административен съд
София- град

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ № 664/08.04.2024 година, постановено по н.а.х.д.№15293/2023 година по
описа на СРС-100 състав,
ВРЪЩА ДЕЛОТО ЗА НОВО РАЗГЛЕЖДАНЕ ОТ ДРУГ СЪДЕБЕН СЪСТАВ.
РЕШЕНИЕТО Е ОКОНЧАТЕЛНО.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.